

giver de Herrer saa overmaade meget efter, og jeg stanner ikke rettere, end at, hvis det forholder sig rigtigt, som den ærede Ordfører antydede, at dette Vædringsforslag, som her er stillet under Nr. 8, er benyttet til at slaa et andet Forslag for Vandet med, tror jeg ikke, at de Herrer have haft Ret i at stille det. Jeg vil spørge de Herrer, om de ikke nogen Sinde have erfaret, at en virkelig stor og god Sag, naar den er bleven bragt frem i Tide og Utime, paa rette og urette Maade, kan tage ubodelig Skade. Jeg vil tillade mig at minde de Herrer om, hvor et Forslag som dette her — blot ikke redigeret som dette, thi det vil altid være en Umulighed — vilde have været paa sin Plads; det var for omtrent 1 Aar siden, men hvor vare de Herrer da henne? Der hørtes vel et Par enkelte Røster i den Retning, da vi behandlede Regeringsforslaget om Alkoholbestaening; de løb noget spagfærdig, men dog noget i Retning af, hvad jeg den Gang antydede, nemlig at lægge en rationel Skat paa Alkohol og derigennem tage Pengene til en Alderdomsforsørgelse. Hvorfor behandlede de Herrer da ikke Sagen saaledes, at dette kunde fremkomme fra de Herrer som et Vædringsforslag, hvorfor som de Herrer ikke den Gang med et Vædringsforslag om at forandre denne Lovs § 26 til noget helt andet (Afbrydelse af Ber.g. Hvor var de Røster?) Ja, det var det ærede Medlem fra Middelfart (Henning Jensen) og det ærede Medlem fra Bælum (Bing), saa vidt jeg husker. Jeg var som sagt ogsaa selv inde paa dette Æmne i Fjor, det var kun nogle enkelte Udtalelser, jeg stod den Gang saa temmelig alene. Der havde Tidspunktet og Lejligheden været til at føre dette Alderdomsforsørgelsesforslag videre ved at stille Vædringsforslag om Beløbers Anvendelse i Princippet, som her er tænkt. Men jeg gentager: Hvis de Herrer virkelig — hvad jeg ikke skal afgøre — have benyttet dette Lovforslag, som de Herrer have taget op, som er stillet af helt andre Medlemmer og behandlet paa helt anden Maade, og har bragt deres eget Vædringsforslag ind paa en saa ejendommelig Maade her i Tinget, at det næppe har sit Stidestkke, — hvis de Herrer have gjort det for at værgesig mod, hvad de kalde en Ulykke, nemlig Olfkatten, er det nærmest en Hjærnesjæreste, som de Herrer vise den Del af Samfundet, som baade de Herrer og mange af os føle varm Interesse for, saa at vi gerne ville være med til at hbe dem det, som de ærede Medlemmer ville give dem, uagtet de sikkert maa være paa det rene med, at Sagen i alt Fald ikke kan gennemføres paa den Maade, som den her

ligger for. Det vilde for mig være noget af det mest utænkelige af alt, om det Forslag som her er bragt frem paa en saa ekseptionel Maade, som Vædringsforslaget under Nr. 8, skulde kunne vinde Lovskraft. Jeg tvivler ogsaa paa, at de Herrer i saa Henseende have noget Haab, og jeg kan ikke undlade, da jeg hævder for mig selv en lige saa varm Følelse for den Del af Samfundet, de Herrer ville hjælpe, som de Herrer hævde for dem, at behjæde dem, at de have benyttet denne store og mægtige Sag, hvad Alderdomsforsørgelsen i Virkeligheden er, som et Middell i Debatten om en hel anden Sag.

Naar jeg siger, at dette Forslag efter mit Skøn i den Form, det har nu, næppe nogenfinde vil kunne blive til Lov, saa ligger det ikke alene deri, at det egentlig ikke kan siges at være noget første Klasses Arbejde, saaledes som det er redigeret, men det ligger ogsaa deri, at det efter min Mening om Alderdomsforsørgelsesagen — og jeg gentager, at jeg har syset i adskillige Aar med dette Spørgsmaal — er baseret paa aldeles urimelige Principper. Principper, som rimeligvis aldrig ville kunne gennemføres her i Landet. Jeg tror ikke, at dette er for meget sagt, og jeg skal tillade mig med ganske saa Ord at gøre Rede for, hvori det urimelige efter min Mening bestaar.

Forslaget gaar som bekendt ud paa at give en fast rund Sum, forstellig for Kjøbenhavn og Kjøbstæderne og for Landdistrikterne, til enhver Mand og Kvinde, der er over 62 Aar. Man gaar ud fra, at det Beløb, der dertil behøves, skulde være, naar det fordeles efter den Skala, som de Herrer have opstillet, lad os sige 8,6 Mill. Kroner om Aaret. Den ærede oprindelige Forslagsstiller udtalte ved Lovforslagets Førelæggelse med den ejendommelige Frimodighed, der er det ærede Medlem særegen, at det Antal Individer, der vilde blive Tale om, var 78,440 tror jeg, og dette Antal har jeg overmaade meget imod. Dets Rigtighed maa jeg paa det bestemteste bestride. Jeg skal ikke komme dybt ind paa en Kritik af den Statistik, som de Herrer have benyttet ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, i saa Henseende kan jeg i det væsentlige henholde mig til det ærede Medlem fra Kallundborg (N. Sørensen), men der er et enkelt Punkt, som jeg vil nævne. Det er vistnok de fleste af de ærede Medlemmer her i Salen bekendt, hvorledes Formuesforholdene stode her i Landet for hened en Snæs Aar siden for den Klasse Mennesker, der her er Tale om at give Alderdomsforsørgelse. Det er vistnok de fleste, der syse lidt med Statistik, mere eller mindre nærværende, at i 1870 var  $\frac{2}{3}$  af samtlige Familiefædre her i Landet ude